

Цѣлий турски лагеръ съ всички въ него военни, хлѣбни и медицински запаси, съ оставенитѣ топове и знамена били взети отъ русскитѣ войски. Турскитѣ сили въ Търново били 5 баталиона аскеръ редовенъ, 400 арнаути конници и 6 горски топа. Загубитѣ на руситѣ били нищожни: двама ранени солдати и 8 ранени коне.

На 27 юния Царьтъ отишълъ въ Царевицъ, гдѣто го срѣщналъ главнокомандующия. На 28 юния сутриньта Главнокомандующій стигналъ въ Търново, блѣскаво и тържествено посрѣщнатъ отъ търновчани.

VI.

Първия задбалкански походъ на Гурка.

Рѣшение за прѣвземаньето на Шипченския проходъ. — Къмъ Хаинитѣ. — Прѣдний отредъ подъ генерала Рауха. — Сбиванье при Хаинитѣ. — Въ долината на Тунджа. — Бой при Казанлъкъ. — Завземаньето на града. — Незадружното нападанье. — Вѣроломството на Турцитѣ. — Второ вѣроломство. — Бѣгъ на Турцитѣ. — Завземаньето на прохода.

Въ Търново генералъ Гурко побързалъ да събере свѣдѣния за положението на турцитѣ въ Балкана. Той узналъ, че Шипченското устие, най-удобний проходъ прѣзъ Балкана, е завзето твърдѣ слабо отъ турска войска. Генералъ Гурко рѣшилъ, че завземаньето на това важно устие може да стане лесно и безъ голѣми загуби по този начинъ: да се удари на турцитѣ не само отъ къмъ фронта, но и отъ-задъ, отъ къмъ Шипка. Той смѣталъ за най-лесно да мине прѣзъ Хаинското устѣе въ долината на Тунджа и тогазъ да нападне на Шипченския турски гарнизонъ.

Смѣлий генералъ съобщилъ своя кроежъ на Великия Князь Главнокомандующия, който одобрилъ намѣрението му. За нападаньето отъ фронта билъ назначенъ особитъ отредъ подъ началството на генерала Дерожинскій.